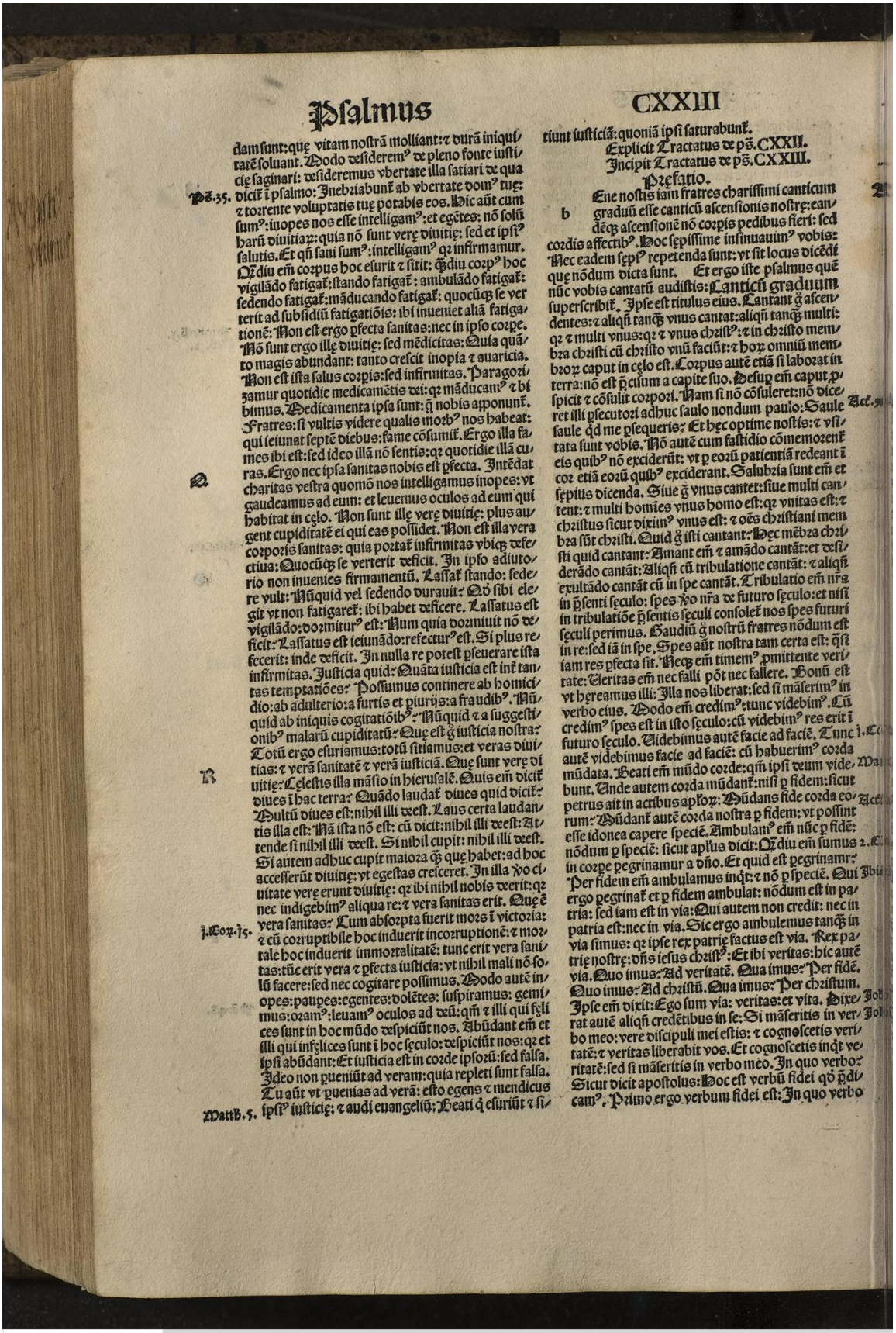

Psalmus CXXIII

dam sunt: quę vitam nostrā molliant: ꝛ durā iniquitatē soluant. Modo ꝛsiderem⁹ ꝛ de pleno fonte iustitię saginari: ꝛsideremus vbertate illa satiari ꝛ de qua
Ps.35. dicit ī psalmo: Inebriabunt ab vberrate dom⁹ tuę: ꝛ torrente voluptatis tuę potabis eos. Hic aūt cum sum⁹: inopes nos esse intelligam⁹: et egētes: nō solū harū diuitiarꝫ: quia nō sunt verę diuitię: sed et ipsi⁹ salutis. Et qñ sani sum⁹: intelligam⁹ qz infirmamur. Oē diu eñ corpus hoc esurit ꝛ sitit: ꝫ diu corp⁹ hoc vigilādo fatigat: stando fatigat: ambulādo fatigat: sedendo fatigat: māducando fatigat: quocūq; se verterit ad subsidiū fatigatiōis: ibi inueniet aliā fatigationē: Non est ergo pfecta sanitas: nec in ipso corpe. Nō sunt ergo illę diuitię: sed mēdicitas: Quia quāto magis abundant: tanto crescit inopia ꝛ auaricia. Non est ista salus corpis: sed infirmitas. Paragozizamur quotidie medicamētis ꝛi: qz māducam⁹ ꝛ bibimus. Medicamenta ipsa sunt: ꝙ nobis apponunt. Fratres: si vultis videre qualis mozb⁹ nos habeat: qui ieiunat septē diebus: fame cōsumit. Ergo illa fames ibi est: sed ideo illā nō sentis: qz quotidie illā curas. Ergo nec ipsa sanitas nobis est pfecta. Intēdat
2. charitas vestra quomō nos intelligamus inopes: vt gaudeamus ad eum: et leuemus oculos ad eum qui habitat in cęlo. Non sunt illę verę diuitię: plus augent cupiditatē ei qui eas possidet. Non est illa vera corpozis sanitas: quia poztak infirmitas vbiq; ꝛfectiua: Quocūq; se verterit ꝛficit. In ipso adiutorio non inuenies firmamentū. Lassat stando: sedere vult: Nūquid vel sedendo durauit: Oō sibi elegit vt non fatigaret: ibi habet ꝛficere. Lassatus est vigilādo: dormitur⁹ est: Num quia dormiuit nō ꝛficit: Lassatus est ieiunādo: refectur⁹ est. Si plus refecerit: inde ꝛficit. In nulla re potest pseuerare ista infirmitas. Justicia quid: Quāta iustitia est inē tantas temptatiōes: Possumus continere ab homicidio: ab adulterio: a furtis et piurijs: a fraudib⁹. Nūquid ab iniquis cogitatiōib⁹: Nūquid ꝛ a suggestionib⁹ malarū cupiditatū: Quę est ꝙ iustitia nostra: Totū ergo esuriamus: totū sitiamus: et veras diuitias: ꝛ verā sanitatē ꝛ verā iustitiā. Quę sunt verę di
R uitię: Celestis illa māsio in hierusalē. Quis eñ dicit diues ī hac terra: Quādo laudat diues quid dicit: Multū diues est: nihil illi ꝛest. Laus certa laudantis illa est: Nā ista nō est: cū dicit: nihil illi ꝛest: Attende si nihil illi ꝛest. Si nihil cupit: nihil illi ꝛest. Si autem adhuc cupit maiora ꝫ quę habet: ad hoc accesserūt diuitię: vt egestas cresceret. In illa ꝯo ciuitate verę erunt diuitię: qz ibi nihil nobis ꝛerit: qz nec indigebim⁹ aliqua re: ꝛ vera sanitas erit. Quę ē
1.Cor.15. vera sanitas: Cum absozpta fuerit moz⁹ ī victoria: ꝛ cū cozruptibile hoc induerit incozruptionē: ꝛ mortale hoc induerit immoztalitatē: tunc erit vera sanitas: tūc erit vera ꝛ pfecta iustitia: vt nihil mali nō solū facere: sed nec cogitare possimus. Modo aūt inopes: paupes: egentes: dolētes: suspiramus: gemimus: ozam⁹: leuam⁹ oculos ad ꝛū: qm ꝛ illi qui fęlices sunt in hoc mūdo ꝛspiciūt nos. Abūdant eñ et illi qui infęlices sunt ī hoc sęculo: ꝛspiciūt nos: qz et ipsi abūdant: Et iustitia est in cozde ipsoz̄: sed falsa. Ideo non pueniūt ad veram: quia repleti sunt falsa. Tu aūt vt pueniās ad verā: esto egens ꝛ mendicus
Matth.5. ipsi⁹ iustitię: ꝛ audi euangeliū: Beati q̄ esuriūt ꝛ sitiunt iustitiā: quoniā ipsi saturabunt.

Explicit Tractatus ꝛ pš. CXXII.

Incipit Tractatus ꝛ pš. CXXIII.

Pręfatio.

Ene nostis iam fratres charissimi canticum
b graduū esse canticū ascensionis nostrę: eandēq; ascensionē nō cozpis pedibus fieri: sed cozdis affectib⁹. Hoc sępissime insinuauim⁹ vobis: Hec eadem sępi⁹ repetenda sunt: vt sit locus dicēdi quę nōdum dicta sunt. Et ergo iste psalmus quē nūc vobis cantatū audistis: Canticū graduum superscribit. Ipse est titulus eius. Cantant ꝙ ascendentes: ꝛ aliqñ tanq; vnus cantat: aliqñ tanq; multi: qz ꝛ multi vnus: qz ꝛ vnus christ⁹: ꝛ in christo membza christi cū christo vnū facīūt: ꝛ hoz omniū membroz caput in cęlo est. Cozpus aūt etiā si labozat in terra: nō est p̄cisum a capite suo. Adhuc eñ caput pspicit ꝛ cōsulit cozpozi. Nam si nō cōsuleret: nō dice-
Act.9. ret illi psecutoz adhuc saulo nondum paulo: Saule saule q̄d me psequeris: Et hęc optime nostis: ꝛ visitata sunt vobis. Nō aūt cum fastidio cōmemozenē eis quib⁹ nō exciderūt: vt p eoz̄ patientiā redeant ī coz etiā eoz̄ quib⁹ exciderant. Salubzia sunt eñ et sępius dicenda. Siue ꝙ vnus cantet: siue multi cantent: ꝛ multi homines vnus homo est: qz vnitas est: ꝛ christus sicut dixim⁹ vnus est: ꝛ oēs christiani membza sūt christi. Quid ꝙ isti cantant: Hęc mēbza christi quid cantant: Amant eñ ꝛ amādo cantāt: et ꝛsiderādo cantāt: Aliqñ cū tribulatione cantāt: ꝛ aliqñ exultādo cantāt cū in spe cantāt. Tribulatio eñ nra in p̄senti sęculo: spes ꝯo nra ꝛ de futuro sęculo: et nisi in tribulatiōe p̄sentis sęculi consolet nos spes futuri sęculi perimus. Gaudiū ꝙ nostrū fratres nōdum est in re: sed tā in spe. Spes aūt nostra tam certa est: ꝙsi iam res pfecta sit. Hęc eñ timem⁹ pmittente veritate: Veritas eñ nec falli pōt nec fallere. Bonū est vt hęreamus illi: Illa nos liberat: sed si māserim⁹ in verbo eius. Modo eñ credim⁹: tunc videbim⁹. Cū credim⁹ spes est in isto sęculo: cū videbim⁹ res erit ī futuro sęculo. Videbimus aūt facie ad faciē. Tunc j. Co
autē videbimus facie ad faciē: cū habuerim⁹ cozda mūdata. Beati eñ mūdo cozde: qm ipsi ꝛ deum vide-Ma
bunt. Unde autem cozda mūdant: nisi p fidem: sicut petrus ait in actibus ap̄lor̄: Mūdans fide cozda eo-Act.
rum: Mūdant aūt cozda nostra p fidem: vt possint esse idonea capere speciē. Ambulam⁹ eñ nūc p fidē: nōdum p speciē: sicut ap̄lus dicit: Oē diu eñ sumus 2. C
in cozpe pegrinamur a dño. Et quid est pegrinam⁹: Per fidem eñ ambulamus inq̄t: ꝛ nō p speciē. Qui Ibi
ergo pegrinat et p fidem ambulat: nōdum est in patria: sed iam est in via: Qui autem non credit: nec in patria est: nec in via. Sic ergo ambulemus tanq; in via simus: qz ipse rex patrię factus est via. Rex patrię nostrę: dns iesus christ⁹: Et ibi veritas: hic aūtē via. Quo imus: Ad veritatē. Qua imus: Per fidē. Quo imus: Ad christū. Qua imus: Per christum. Ipse eñ dixit: Ego sum via: veritas: et vita. Dixe-Joh
rat autē aliqñ credētibus in se: Si māseritis in verbo meo: vere discipuli mei estis: ꝛ cognoscetis veritatē: ꝛ veritas liberabit vos. Et cognoscetis inq̄t veritatē: sed si māseritis in verbo meo. In quo verbo: Sicut dicit apostolus: Hoc est verbū fidei qō p̄dicam⁹. Primo ergo verbum fidei est: In quo verbo

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-264/0630
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG